

γέγραπται Ἀπολογία πρὸς τὴν ἔνδειξιν Λυκούργου καὶ Δημοσθένους. cf. Suda s. v. Ἀριστογείτων.

2a. [Demosth.] Κατ' Ἀριστογείτονος A, Arg. 4 (Libanii; Foerster 8, 643 s.) . . . 6 δοκῶν οὖν ἔχειν ὁ Ἀριστογείτων
 5 τοῦ λέγειν ἐξουσίαν καὶ μηκέτ' ὀφείλειν, ἐπειδὴ χρήστην ἀντέδωκε τῇ πόλει, καὶ ἐγράφετο πολλοὺς καὶ ἐδημηγόρει, τῶν νόμων τὸν ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ, μέχρις ἂν ἐκτείσῃ, ποιούντων ἄτιμον. διόπερ αὐτὸν οἱ περὶ Λυκοῦργον ἐν-
 ἔδειξαν ὡς οὐκ ἐξὸν λέγοντα. (7) οὐκ ἐξαληλιμμένου τοί-
 10 νων ἐξ ἀκροπόλεως Ἀριστογείτονος, ἀλλ' ἔτι τοῦ ὀφλήμα-
 τος ἐγγεγραμμένου, χρήστου δὲ καταστάντος τοῦ τὸ χωρίον ὠνησαμένου, ζήτημα συνίσταται, πότερον ὁ πριά-
 μενος τὸ χωρίον ὀφείλει μόνον ἢ καὶ ὁ πρῶτος ὀφλῶν, ἄχρις ἂν ἐκτεισθῇ τὸ χρέος. (8) περὶ μὲν δὴ τὰ δύο ὀφλή-
 15 ματα τοῦτο συνίσταται τὸ ζήτημα· φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ κατ-
 ἡγοροὶ καὶ τρίτον ὀφείλειν ὀφλημα τῷ δημοσίῳ. πρὸς τοῦτ' Ἀριστογείτων ἀνθιστάμενός φησιν ἀδίκως ἐγγεγράφθαι, καὶ διὰ τοῦτο δίκην λαχεῖν Ἀρίστωνι τῷ ἐγγράψαντι. (9) Δημοσθένης δὲ καὶ Λυκοῦργος περὶ μὲν τοῦ δικαίαν ἢ
 20 μὴ γεγενῆσθαι τὴν ἐγγραφὴν οὐδὲν λέγουσι, φασὶ δέ· „ὅταν ἔλῃ τὸν Ἀρίστωνα, τότε Ἀριστογείτων μὲν ἐξαλειφθήσεται, ἐκεῖνος δὲ ἐγγραφθήσεται κατὰ τὸν νόμον· πρὶν δὲ κριθῆναι τὸ πρᾶγμα οὐ προσήκει λέγειν τὸν τάχα δικαίως ἐγγεγραμ-
 μένον καὶ ψευδῶς ἐγκαλοῦντα τῷ Ἀρίστωνι.“ (10) ταῦτα
 25 μὲν δὴ τὰ ζητήματα τῆς ὑποθέσεως, ἐνηγώνισται δὲ αὐ-
 τοῖς ὁ Λυκοῦργος ἅτε πρότερος λέγων· τῷ Δημοσθένει δὲ περὶ μὲν τούτων βραχὺς πάνυ λόγος γέγονεν ὡς προ-
 ειλημμένων, ὁ δὲ ὅλος αὐτῷ λόγος τοῦ Ἀριστογείτονος βίου κατηγορίαν περιέχει. (11) . . . ἐπειδὴ κατὰ τὸν τῆς
 30 ἡλικίας χρόνον τὴν πρωτολογίαν ἔλαβε Λυκοῦργος καὶ πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις αὐτὸς ἐχρήσατο, ὁ Δημοσθένης ἠναγκάσθη λοιπὸν φιλοσοφώτερον μετελθεῖν καὶ περιοδικῶς . . . (2b.) Schol. Demosth. 20, 1 . . . τῶν δὲ δευτερο-
 λογικῶν ἔστι διαφορά· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσιν ἐπίλογοι
 35 μόνον, ὥσπερ οἱ κατὰ Ἀριστογείτονος, πρωταγωνιστοῦν-
 τος Λυκούργου καὶ μικρά, μᾶλλον δὲ οὐδὲν καταλιπόντος